

احوال و آثار حاج ملاعبدالرحیم طالب‌اف

زندگی طالب‌اف

حاجی ملاعبدالرحیم پسر استاد ابوطالب نجاد تبریزی سرخابی درسال هزار و دویست و پنجاه قمری متولد شده و در حدود شانزده سالگی به تفلیس رفت و به تحصیل زبان روسی و ادبیات آن پرداخت و متدرجاً نزد حکام و علماء روسیه بدرستکاری و راست گفتاری شناخته شد و سپس در تهرخان شوره دارالحكومه داغستان نشین گرفت و محل احترام و اعزاز جمیع طوائف اسلام و غیرهم گردید و خانه‌اش مقصد امرا و علماء و اعيان و اشراف و ملجه نیازمندان و مستمندان گردید.

وی یکی از نخستین نگارنده‌گان فارسی است که اینه وطن خود را به تأثیف رمانهای علمی و تئاتر و ترجمه‌هایی از علوم و فنون و صنایع عصریه و مکارم اخلاق بزبان ساده‌آگاه کرد و این امر روز بروز بر اعتبار و منزلت او نزد همه می‌افزود. ویراثاتیفات عدیده‌ای است که اغلب آنها بطبع رسیده و در عصر خود بسیار شهرت یافته مخصوصاً «کتاب احمد» در ۳ جلد و دیگر کتاب «پندنامه قیصر» و «فیریلک» و «مسالک المحسینین» و «مسائل الحیات» و «تاریخ مختصر اسلام».

صاحب ترجمه در اوخر سال ۱۳۲۸ قمری در تهرخان شوره مذکوروفات یافت (در حدود سن ۷۹ سالگی).

طالب‌اف و مشروطیت

طالب‌اف به ایران واقعاً علاقمند بوده است وی مینویسد:

«بنده محب عالم و بعد از آن محب ایران و بعد از آن محب خاک پاک

تبریز هستم،

چه کنم حرف دگر یاد نداد استادم» و بر حسب این علاقه ذاتی برای

تمالی و ترقی ایران سخن می‌گفت و کتاب مینوشت، تا مگر نتیجه‌ای حاصل آید.

او خوشحال بود تا دیگران هم در این راه کمک و یاورش باشند. وقتی آقای تقی‌زاده به باکو میرسد شخصی از جانب طالب‌اف نزد وی رفته می‌گوید طالب‌اف به تقی‌زاده می‌گوید:

- وقتی رساله شما را موسوم به «تحقیق در احوال کنونی ایران» خواندم از مرگ بیم ندارم.

- زیرا می‌بینم پس از من کسی هست تا آنچه را صلاح هست بیان کند. طالب‌اف برای آزادی ایران قدمهای نافع و مؤثر برداشت از هنگامیکه «مسائل المحسنين» و «مسائل الحیة» را نوشت و قبل و بعد از آن همتش براین بود که مفهوم آزادی و مشروطیت را برای ایرانیان توضیح کند. مردم آذربایجان پیاس احترام او در دوره اول مجلس اورا بسمت فرماندهی انتخاب کردند نایندگان آذربایجان در آن دوره اینها بودند:

حاجی میرزا ابراهیم آقا، آقا میرزا فضلعلی، سید حسن تقی‌زاده، مستشارالدوله، حاجی میرزا یحیی امام جمعه خوئی، احسن الدوله، هدایت‌الله میرزا، حاجی عبدالرحیم طالب‌اف، میر‌هاشم‌دوچی، حاجی محمد‌حریری، حاجی میرزا آقا فرش فروش، شرف‌الدوله... لکن با وجودیکه طالب‌اف از تمرخان شوره بدیدارشان آمده بود ملاقاتی روی داد گفته بوده است وقتی به کارهای شخصی خود سروسامانی دادم به تهران خواهم آمد. اما در این باب که چرا طالب‌اف و کالالت مجلس را قبول نکرد نظریات مختلفی است.

آقای اسماعیل یکانی می‌گفت که چون او با اتابک دوستی صمیمانش شخصی داشت و در آن هنگام اتابک مورد انتقاد شدید آزادیخواهان وبالخصوص و کلای آذربایجان بود به تهران نیامد تا در مخالفت پر ضد اتابک هنگام بازگشت به ایران در بادکوبه با طالب‌اف ملاقاتی کرد و از او سفارشناهه بنوان سعدالدوله که هنوز از آزادیخواهان محسوب می‌شد گرفت اتابک در این مورد از ملکم که مورد علاقه و احترام آزادیخواهان بود چنین مکتبی را گرفته بود.

آقای صادق صادق (مستشارالدوله) و آقای تقی‌زاده علت نیامدن او را کهولت و ناتوانی خاصه تاری چشم میدانند.

مرحوم کسری محقق فاضل در کتاب تاریخ مشروطه نوشه است که

چون کتاب «مسالک المحسینین» او از طرف شیخ فضل الله نوری قدغن شده بود و برای احتراز از عواقب امر به تهران نیامد.

تألیفات طالب‌اف

۱- پندنامه مارکوس قیصر دوم: این کتاب نتیجه تفکرات امادکواریل انتاتیس است که طالب‌اف آنرا از نسخه که «پرنس اوروزف» از زبان یونانی بر روی ترجمه کرده است از تاریخ ۲۵ شعبان ۱۳۱۰ تا ۱۲ شوال همان سال بفارسی نقل کرده است.

کتاب مزبور در مطبوعه آخر (اسلامبول) بطبع رسیده لکن «تاریخ چاپ آن معلوم و مشخص نیست.

۲- رسالت فیزیک: کتابی که پس از پندنامه مارکوس تدوین کرد رسالت ایست در علم فیزیک ... متأسفانه نویسنده این سطور با کوششی که کرد نسخه از آن را بدست نباورد تامشخصات آن را بنویسد.

۳- تخبیه سپهری: این کتاب خلاصه ایست در احوال (رسول اکرم) صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم که فیخستین بار در اسلامبول سال ۱۳۱ هجری و نیز در سال ۱۳۲۲ در تهران چاپ شده است.

۴- سفینه طالبی یا کتاب احمد: سفینه طالبی که کتاب احمد هم نام دارد مشتمل بر دو جلدی باشد که جلد اول آن سال ۱۳۱۱ قمری و جلد دوم آن در سال بعد در اسلامبول بطبع رسیده است.

در این کتاب که بصورت «صحیبت» و مباحثه تدوین شده روی سخن طالب‌اف با پسر موهومی خود بنام احمد است و سخن بر سر مسائل فیزیکی و طبیعی و اخلاقیات و اکتشافاتی میباشد که در قرن اخیر بوجود آمده است. مؤلف در مقدمه جلد دوم آن نوشتند:

«من بنده که سالها است از اوطان دورافتاده ام دست تقدیر عنان بسوی غربت معطوف داشته است. باقتضای جهت وطن که خود از ایمان است پیوسته بیاد آن مشعوف بوده‌ام ...»

و کتاب را بمیرزا اسدالله خان ناظم الدوله که سالیان دراز والی فارس و سفیر ایران در اسلامبول بود طالب‌اف اورا مردی دانشمند و اهل فضل معرفی کرده تقدیم داشته است.

۵- رسالت هیأت جدیده: این کتاب ترجمه‌ای اثر معروف «کامبل فلاماریون» دانشمند معروف فرانسوی است و طالب‌اف آنرا از روی نسخه که «ب. چارکسوف»

برویسی ترجمه کرده بفارسی نقل کرده و در مطبوعه اختر (اسلامبیول) به طبع رسانیده است.

در «رساله هیأت جدیده» بعدها در سال ۱۳۱۲ شمسی ضمیمه «گاهنامه» و به همت آقای سید جلال الدین تهرانی تجدیدچاپ شد.

۶- «مسالک المحسنين»: این کتاب از میان آثار طالب اف جنبه ادبی دارد و بصورت یک سفر نامه نگارش یافته اما شرح یک سفر خیالی است باین شرح که دوشهنه ۱۴ ذی قعده ۱۳۲۰ هجری هیأتی بریاست بنده راقم محسن بن عبدالله، مشکل از دونفر مهندس مصطفی و حسین، یکنفر طبیب احمد، و یکنفر مهندس شیمی محمد، از اداره جنرال افیائی موهومی مظفری مأمور شدیم که بقله کوه دعاوند صعود نماییم. معدن یخ طرف شمال او را ملاحظه بکنیم ارتفاع قله را مقیاس، و سایر معلومات و مکافات را با خریطة معاابر خوش باداره تقديم ننماییم و این مأموریت را بختام آوریم ...»

مسالک المحسنين با تصاویر و چاپی عالی به سال ۱۳۲۳ قمری در قاهره چاپ و طبع شده شده است.

طالب اف چون آنرا بصورت داستان نوشته خواننده را بدنیال خود میکشد و با دقت تمام بشرح قضایایی که اتفاق افتاده پرداخته وضع اشیاء و حالات افراد را مانند یک رمان نویس وصف می کند.

۷- مسائل الحیاء یا کتاب احمد: طالب اف پس از اینکه کتاب مسالک المحسنين را نوشته و در ایران مورد توجه واقع شد به نوشتن کتبی پرداخت که از لحاظ اجتماعی برای مردم مفید بود.

لهذا در دنبال کتاب مسالک المحسنين کتاب «مسائل الحیاء» یا «کتاب احمد» را نوشته که بسیاق سفینه طالبی در آن با پسر موهومی خود بنام احمد از مسائل سیاسی و حقوقی و اجتماعی سخن می گوید.

در مسائل الحیات بصورت جالبی از فلسفه مشروطیت و آنچه مربوط به حیات اجتماعی است بحث کرده و سپس سخن رابه حقوق اساسی و قانون کھانیده و با نقل ترجمة قانون اساسی ڈاکن کتاب را پایان داده است. کتاب مزبور در سال ۱۳۲۴ قمری در شهر تفلیس طبع گردیده است.

۸- ایضاخات در خصوص آزادی: رساله ایست که طالب اف درباره آزادی و معماه آن در تاریخ اول ذیحجه سال ۱۳۳۴ قمری نوشته و حسب الامر مجدد الاسلام مدیر روزنامه ندای وطن در بیان اتفاقی ۱۳۲۵ در تهران چاپ شده و مشتمل است بر ابواب زیر:

- ۱- در تحقیق معنی آزادی.
- ۲- در بیان مجلس شورای ملی.
- ۳- در فواید مجلس شورای ملی.
- ۴- در تکالیف و کلای ملت.
- ۵- در بیان قوانین آتیه ایران.
- ۶- در بیان مالیات.
- ۷- در بیان قانون اساسی.
- ۸- روزنامه «شمس» کتابی بنام «دستور دارالشوراء» بدون نسبت داده است که نویسنده تاکنون از آن خبر ندارد و در هیچیک از مراجع و مأخذ نیز نام آن نیامده است.

۹- المثال: از جمله کتابهایی است که تاکنون نسخه آنرا کسی ندیده و ابداً در هیچ کتابی دیده نشده و مندرجات آن بسیار تازه و جاذب است و مخصوصاً برای مردم کان قبور جهل نفعه صور آفرین است و حسب المیل خود آن رحوم در زمان حیاتش بطبع نرسیده.

اینک حضرت مستطاب ثقة الاسلام آقای حاجی سیدا البر احمدی نما زنده فارس مؤسس طبع تحریر دیده و بمراقبت و مدافعت میرزا حبیب شیرازی به حلیمه طبع آراسته گردیده است.

اشعار و مقالات:

غیر از کتبی که از آنها سخن رفت طالب اف مقاالت پر اکنده ای دارد که در جراید آن زمان مثل «انجمن» و «حبل المتنی» وغیره درج است.
وی بعضی اوقات شعر هم می گفت و آنچه از اشعار روزنامه تبریز مورخ ۱۳۲۹ که به مدیریت آقای اسماعیل یکانی در تبریز چاپ می شده و به طبع رسیده که ایاتی از آن در ذیل نقل می شود:

تاکه دانش وغیرت شد ز خلق ایران

ملک و ملت ایران رفت رو بویرانی

کشوری همه غافل ملتی همه جاهل

مست جام به، علمی محظوظ نادانی

هیجده سنه افزون اذ هزار و سیصد بود

کن غم وطن طبیع کرد این نواخوانی

مرحوم لعلی ملقب به شمس الاطباء که یکی از فضلای شهر تبریز بوده

درباره طالب افشار متفاوت دارد که چند بیت از آنها را در اینجا نقل میکنیم:

زنده باش ای حکیم پند آموز	ای بنای وطن پرستی تو
استوار وقویم و مستحکم	به خدا فیلسوف ایرانی
تایلیت نیست در دیار عجم	گوش «شوده» گرچه مسکن تست
هست این گوشورشک باع ارم	
آقای محمد علی صفوتو تبریزی در کتاب «داستان دوستان» نوشته،	
طالب اف دارای یک دختر بوده که بیکی از اهالی قفتاز شوهر کرده است.	

الف

فهرست مآخذ

- ۱- بهار، محمد تقی. سبک شناسی. (چاپ سوم) تهران: چاپخانه سپهر ۱۳۴۹، (جلد اول) ص ۲۸۸
- ۲- بهار، محمد تقی. سبک شناسی. (چاپ سوم) تهران: چاپخانه سپهر، ۱۳۴۹، (جلد سوم) ص ۴۰۲، ۳۷۳، ۳۶۷
- ۳- دهدخدا، علی اکبر. لغت نامه. تهران: چاپخانه مجلس، ۱۳۲۵، (جلد ۲۴) ص ۵۱۰، ۴۹۰، ۴۸۰، ۴۷
- ۴- شجاعی، زهرا. نمایندگان مجلس شورای ملی. تهران: مؤسسه مطبوعات و تحقیقات اجتماعی، ص ۵۱۰، ۴۹۰
- ۵- صفائی، ابراهیم. رهبران مشروطه، تهران: چاپخانه علمی، ۱۳۴۲، ص ۸۹، ۸۸
- ۶- عیید، حسن. فرهنگ اطلاعات عمومی. (چاپ اول) تهران: چاپخانه علمی، ۱۳۴۶، ص ۵۷۸
- ۷- مدرس، محمدعلی. فرهنگ اعلام فارسی. (چاپ اول) تهران: چاپخانه مشق، ۱۳۴۶، (جلد چهارم) ص ۱۷
- ۸- معین، محمد. فرهنگ اعلام فارسی. (چاپ اول) تهران: چاپخانه بهمن، ۱۳۴۵، (جلد پنجم) ص ۱۰۶۵
- ۹- قزوینی، محمد. وفیات معاصرین، یادگار، ش ۴۶ و ۵: ۱۳۲۷، ص ۸۶۰.
- ۱۰- آربین پور، یحیی. ازصبا تائبما. (چاپ اول) تهران: چاپخانه زد، ۱۳۵۰، (جلد اول) ص ۳۰۴ تا ۲۸۷
- ۱۱- آندیشه‌های طالبوف-آدمیت.